

DECYZJE

DECYZJA RADY

z dnia 4 grudnia 2012 r.

uchylająca decyzję 2009/587/WE w sprawie istnienia nadmiernego deficytu na Malcie

(2012/778/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 126 ust. 12,

uwzględniając zalecenie Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 7 lipca 2009 r., w drodze decyzji 2009/587/WE⁽¹⁾ przyjętej na zalecenie Komisji zgodnie z art. 104 ust. 6 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (TWE), Rada stwierdziła istnienie nadmiernego deficytu na Malcie. Rada odnotowała, że deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych na Malcie wyniósł w 2008 r. 4,7 % PKB i tym samym znacznie przekroczył wartość referencyjną wynoszącą 3 % PKB, natomiast dług brutto sektora instytucji rządowych i samorządowych, począwszy od 2003 r., utrzymuje się na poziomie wyższym od wartości referencyjnej wynoszącej 60 % PKB i w 2008 r. wyniósł 64,1 % PKB⁽²⁾.
- (2) W dniu 7 lipca 2009 r., zgodnie z art. 104 ust. 7 TWE oraz art. 3 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1467/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu⁽³⁾, Rada, działając na podstawie zalecenia Komisji, skierowała do Malty także zalecenie zlikwidowania nadmiernego deficytu najpóźniej do końca 2010 r. Zalecenie to podano do publicznej wiadomości.
- (3) W dniu 16 lutego 2010 r. Rada, działając na podstawie zalecenia Komisji, stwierdziła, że Malta podjęła skuteczne działania zgodnie z zaleceniem Rady na mocy art. 104 ust. 7 TWE, ale po przyjęciu tego zalecenia na Malcie miały miejsce nieprzewidziane niekorzystne zdarzenia gospodarcze, niosące poważne negatywne konsekwencje dla finansów państwa. Rada przyjęła zatem zmienione zalecenie zgodnie z art. 126 ust. 7 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) w odniesieniu do Malty, przedłużając termin dokonania korekty nadmiernego deficytu o jeden rok, tj. do końca 2011 r. Zalecenie to podano do publicznej wiadomości.
- (4) Zgodnie z art. 126 ust. 12 TFUE decyzję Rady w sprawie istnienia nadmiernego deficytu należy uchylić, kiedy nadmierny deficyt w danym państwie członkowskim zostanie, w ocenie Rady, skorygowany.
- (5) Zgodnie z art. 4 Protokołu w sprawie procedury dotyczącej nadmiernego deficytu załączonego do TFUE Komisja dostarcza danych służących do zastosowania tej procedury. W ramach stosowania tego protokołu państwa członkowskie przedkładają dane na temat deficytu i długu sektora instytucji rządowych i samorządowych oraz inne związane z tym zmienne dwa razy w roku, mianowicie przed dniem 1 kwietnia oraz przed dniem 1 października, zgodnie z art. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 479/2009 z dnia 25 maja 2009 r. o stosowaniu Protokołu w sprawie procedury dotyczącej nadmiernego deficytu załączonego do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej⁽⁴⁾.
- (6) Rozważając uchylenie decyzji w sprawie istnienia nadmiernego deficytu, Rada powinna podjąć decyzję na podstawie zgłoszonych danych. Ponadto decyzja w sprawie istnienia nadmiernego deficytu powinna zostać uchylona tylko wówczas, gdy prognozy Komisji wskazują, że deficyt nie przekroczy w okresie objętym prognozą prognozę 3 % PKB.
- (7) Na podstawie danych dostarczonych przez Komisję (Eurostat) zgodnie z art. 14 rozporządzenia (WE) nr 479/2009 po przekazaniu przez Maltę zgłoszenia przed dniem 1 kwietnia 2012 r. oraz w oparciu o prognozę służb Komisji z jesieni 2012 r. uzasadnione są następujące wnioski:
  - Po osiągnięciu najwyższego poziomu w 2008 r. deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych stopniowo się zmniejszał i w 2011 r. wyniósł 2,7 % PKB, czyli spadł poniżej wartości referencyjnej wynoszącej 3 % PKB. Ta znacząca poprawa w porównaniu z poziomem z 2010 r., kiedy to deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych wyniósł 3,6 % PKB, wynikała głównie ze wzrostu dochodów o 0,7 % PKB. Według prognozy służb Komisji z jesieni 2012 r. szacowany wpływ netto środków jednorazowych zmniejszających deficyt wyniósł w 2011 r. 0,7 % PKB. Szacuje się, że saldo strukturalne, tj. saldo budżetowe w ujęciu uwzględniającym zmiany cykliczne, po skorygowaniu o działania

⁽¹⁾ Dz.U. L 202 z 4.8.2009, s. 42.

⁽²⁾ Poziomy deficytu i długu sektora instytucji rządowych i samorządowych w 2008 r. zostały następnie zrewidowane i wynoszą obecnie, odpowiednio, 4,6 % PKB i 62,0 % PKB.

⁽³⁾ Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 6.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 145 z 10.6.2009, s. 1.

jednorazowe i tymczasowe, poprawiło się w 2011 r. o 1 punkt procentowy PKB, czyli przewyższony został poziom wymaganej korekty budżetowej w wysokości co najmniej $\frac{3}{4}$ % PKB zalecanej przez Radę.

— W prognozie służb Komisji z jesieni 2012 r. przewiduje się dalszy spadek deficytu do poziomu 2,6 % PKB w 2012 r., głównie dzięki środkom zwiększającym dochody, które w większości przypadków są uznane za jednorazowe; szacuje się, że wpływ netto środków jednorazowych zmniejszających deficyt wynosi 1 % PKB. Przy założeniu kontynuacji dotychczasowej polityki, tzn. bez uwzględniania działań konsolidacyjnych zawartych w budżecie na 2013 r., który został przyjęty po dacie granicznej prognozy, przewiduje się, że deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych wzrośnie do poziomu 2,9 % PKB w 2013 r., a następnie powróci do poziomu 2,6 % PKB w 2014 r., a zatem w okresie objętym prognozą będzie się utrzymywał na poziomie poniżej wartości referencyjnej wynoszącej 3 % PKB. W programie stabilności z kwietnia 2012 r. wyznaczono niższe docelowe deficyty wynoszące w latach 2012, 2013 i 2014 odpowiednio 2,2 %, 1,7 % i 1,1 % PKB. Różnica w zakresie docelowego poziomu deficytu w 2012 r. między prognozą służb Komisji z jesieni 2012 r. a programem stabilności wynika przede wszystkim z dynamiczniejszego wzrostu dochodów zakładanego w programie stabilności.

— W odniesieniu do kolejnych lat po upływie terminu wyznaczonego przez Radę na 2011 r. prognozy budżetowej służb Komisji z jesieni 2012 r. wskazują, że w 2012 r. nie nastąpi poprawa salda budżetowego w ujęciu uwzględniającym zmiany cykliczne, po skorygowaniu o działania jednorazowe i tymczasowe, natomiast w 2013 r. ma nastąpić jego poprawa o $\frac{1}{4}$ punktu procentowego PKB, czyli poniżej wartości odniesienia wynoszącej 0,5 % PKB dotyczącej dostosowania budżetowego w celu osiągnięcia średniookresowego celu budżetowego, wymaganej w części zapobiegawczej paktu stabilności i wzrostu, w szczególności w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1466/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych⁽¹⁾. Takie wolne tempo dostosowania przewiduje się wobec zasadniczo zrównoważonych warunków koniunkturalnych, tj. przy założeniu niemal zerowej luki produktowej. Jednocześnie zakłada się, że w strukturze wzrostu stosunkowo niewielki udział będą miały dochody podatkowe. W szczególności w 2012 r. wzrost gospodarczy stymulowany jest wywozem netto, podczas gdy przewiduje się, że popyt wewnętrzny będzie raczej niski w porównaniu z tendencjami z przeszłości. Zakłada się, że w 2014 r. poprawa wyniesie $\frac{1}{2}$ punktu procentowego PKB. Ponadto przewiduje się,

że w 2012 r. realne tempo wzrostu wydatków publicznych, po skorygowaniu o działania dyskrecjonalne po stronie dochodów, nie przekroczy wartości odniesienia, którą stanowi referencyjne średniookresowe tempo wzrostu potencjalnego PKB, określonej w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1466/97. Jednakże przy założeniu kontynuacji dotychczasowej polityki realne tempo wzrostu wydatków netto przyczyniłoby się do znacznego przekroczenia tej wartości odniesienia w latach 2013 i 2014.

— Dług brutto sektora instytucji rządowych i samorządowych w relacji do PKB rośnie od 2008 r. i w 2011 r. osiągnął poziom 70,9 % PKB. W prognozie służb Komisji z jesieni 2012 r. przewiduje się, że wskaźnik zadłużenia będzie nadal rosł, osiągając poziom 72,4 % PKB w 2012 r., 73,1 % PKB w 2013 r. i 72,8 % PKB w 2014 r. Natomiast w programie stabilności z 2012 r. przewiduje się, że wskaźnik zadłużenia zacznie się obniżać po 2011 r., osiągając do 2014 r. poziom 67,4 % PKB. Różnica między tymi dwoma prognozami wynika z niższej nadwyżki pierwotnej oraz wyższej wartości rezydualnej zmiany długu w prognozie z jesieni.

(8) Rada przypomina, że począwszy od 2012 r., który jest rokiem następującym po korekcie nadmiernego deficytu, przez okres trzech lat Malta powinna dokonać dostatecznych postępów na drodze do spełnienia wymogu dotyczącego redukcji długu, zgodnie z art. 2 ust. 1a rozporządzenia (WE) nr 1467/97.

(9) W ocenie Rady Malta skorygowała nadmierny deficyt w terminie do 2011 r., należy zatem uchylić decyzję 2009/587/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Z całościowej oceny wynika, że nadmierny deficyt na Malcie został skorygowany.

Artykuł 2

Decyzja 2009/587/WE niniejszym traci moc.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Malty.

Sporządzono w Brukseli dnia 4 grudnia 2012 r.

W imieniu Rady

V. SHIARLY

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 1.